подразумѣва. Тъй напр. намѣсто $\sqrt[2]{4}$, $\sqrt[2]{a}$, пишатъ $\sqrt{4}$, $\sqrt{a}$.

Числата които стоятъ подъ знака на корена, наричатъ са *подкоренни количества.* Тъй напр. $\sqrt[3]{b}$, $\sqrt{36}$, b и 36 са подкоренни количества.

Дѣйствието, посрѣдствомъ което са намѣрва корена на нѣкое число, нарича са *извлечение на корена.* И тъй да са извлече коренъ отъ нѣкое число, ще рѣче да се намѣри таквозъ число, което като са възведе въ степень, на която показва показателя на корена, да са получи сжщото число, отъ което трѣбваше да са извлече корена.

Напр. да са извлече пети коренъ отъ 32, ще рѣче да са намѣри таквозъ число, което като са възведе въ пета степень, да са получи 32; таквозъ число е 2, защото $2^5 = 2.2.2.2.2. = 32.$ И тъй $\sqrt[5]{32} = 2$; тъй също квадратния коренъ на 9 ще бжде 3, защото $3^2 = 9$. И тъй $\sqrt{9} = 3$.

§ 6. Всяко съединение на алгебрическитѣ количества посрѣдствомъ различни знакове, нарича са *алгебрическо изражение;* резултата на алгебрическото изражение са нарича *формола.*

Частитѣ на алгебрическитѣ изражения съединени съ знаковете $+$ или $-$, наричатъ са *негови членове.* Напр. въ изражението $3a^2 b + 4 b c^2 - 7 d \sqrt{a}$, количествата $3a^2 b$, $4 b c^2$ и $7 d \sqrt{a}$ са негови членове.

Алгебрическитѣ изражения, спорѣдъ числото на члѣноветѣ, които са садържатъ въ тѣхъ, наричатъ са *едночленни двочленни, тричленни* и въобще *многочленни.*

Алгебрическитѣ изражения: a, $4 a^2 b$, $\frac{3 a b}{c d^2}$, $\sqrt{16}$ са едночленни. Едночлена са нарича още *мономъ.*

Алгебрическитѣ изражения; $a + в^2$; $5 a^3 в - \frac{3 c^2}{d}$ са двочленни. Двочлена са нарича още *биномъ.*